

БЛЕСКАВА СЦЕНСКА КРЕАЦИЈА

(„Ревизор“ од Гогољ; испитна претстава на студентите по актерска игра (четврти семестар) од класата на проф. м-р Мими Таневска и дем. Ангелчо Илиевски; ФДУ – Скопје;

Одамна е веќе утврдено дека во театар не се оди толку за да се види ШТО (кое дело и автор), туку, КАКО е поставено односно реализирано. Ова особено, се разбира, важи за оние антологиски дела на светската драмска класика за кои се претпоставува дека, ако не на сите, тогаш на најголемиот број на театарските гледачи им се веќе познати. Овој предизвик беше присутен и во постановката на „Ревизор“ од Гогољ на Академската сцена на ФДУ во изведба на студентите по актерска игра од класата на проф. м-р Мими Таневска и дем. Ангелчо Илиевски.

Веќе самиот почеток на претставата, воведната сцена во која актерите јурејќи по празната сцена ги расфрлаа костимите, што се доживуваше како мултипликација на ликовите учесници во претставата, навестува една особено динамична и жестока, според темпото и ритамот театарска изведба која протекува во еден здив. Мими Таневска во улога на ментор и режисер во соработка со Ангелчо Илиевски создаваат рамка (или поточно би било да се каже, дека ги рушат сите рамки и клишеа), во која до израз ќе дојдат токму актерските креации на студентите, нивната инвенција и секако младешката енергија. Значи, станува збор за насочување на творечкиот процес, негово канализирање кон нови и непознати или не толку често практикувани ракурси кога е во прашање постановката на ова антологиско дело на Гогољ. За оваа цел Таневска прави извесни интервенции и во самиот текст, адаптација, така што комедијата израснува во автентична сценска реализација, ретко видена не само кај нас туку и пошироко.

Иако во оваа сценска транспонажа на Гогољевата сатира се препознаваат веќе добро познатите ликови на Градоначалникот, на неговата жена и ќерка, потоа на Ревизорот Хлестаков, па управителите на Судот, Болницата, Поштата, и голем број на други чиновници од номенклатурата на руската провинција од деветнаесетиот век, сепак главна одлика останува колективната актерска игра. Индивидуалните залети секогаш како да завршуваат во актерски куплети како

кулминација на големиот број на сцени. Претставата изобилува со урнебесни и комични пресврти, кои не ја оставаат рамнодушна публиката. Има се разбира туку и сцени и актерски креации фокусирани на детали и поединости, но секогаш е неизбежен неподделениот впечаток дека доминатна црта е леснотијата, посветеноста и енергичноста во сценската реализација. Иако сцената е најчесто речиси празна, сепак претставата заради споменатите карактеристики, делува максимално исполнета од актерската енергија која заразно се шири кон гледалиштето. Од друга страна, релативно големиот број на ликови живописно костимирани прават таа да се доживува и визуелно богата, ако не и раскошна.

Во оваа испитна студентска претстава импонира приодот кон материјата од која се создава театар, приод кој е без никакви предрасуди, приод кој не е оптоварен од стравување пред „големите авторитети“, приод кој е безрезервно препуштање на сопствената творечка имагинација и фантазија. Чисто, но не и наивно! Жестоката Гоголева сатира на руската губернија и лицемерните типови/карактери овде е преточена во сценски чин на кој убаво му прилега насловот „Играчки – плачки“.

Овој „Ревизор“ е извонреден пример за педагошко-дидактичен пристап, но и на продуктивно актерско ангажирање во справување со сценските предизвици. Примерот е показател и за уште нешто, а тоа е дека театарот треба да биде жив и ангажиран и да го афирмира на најдобар можен начин својството за максимална *сценска присутност*, а кое, да бидеме искрени, не е толку честа појава ниту на нашите професионални театарски сцени.

Честитки за младите актери со блескава иднина: Томислав Давидовски, Стефанија Митовска, Наталија Ристеска, Благој Јовановски, Виктор Велевски, Исмет Шабановиќ, Стефан Спасов, Дарко Ристовски, Марјан Наумов, Кристијан Танчевски, Елена Кузманов и Ана Димитрова. Браво!

ТОДОР КУЗМАНОВ

РАДИО СКОПЈЕ

КУЛТУРЕН МОЗАИК

АПРИЛ 2018